

Uitspraken Commissie van Beroep BAO/(V)SO Protestants Christelijk Onderwijs 2009

- 09.09 rddf plaatsing
- 09.10 overplaatsing
- 09.11 rddf plaatsing
- 09.13 ontslag wegens arbeidsongeschiktheid
- 09.15 rddf plaatsing en ontslag
- 09.17 beëindiging tijdelijk dienstverband.doc
- 09.20 ontslag rddf.
- 09.25 ontslag wegens ongeschiktheid
- 09.27 rddf plaatsing niet ontvankelijk
- 09.29 rddf niet ontvankelijk
- 09.30 schorsing
- 09.31 overplaatsing

De Commissie van Beroep voor het Protestants- Christelijk Basis-, Speciaal- en Voortgezet Speciaal Onderwijs

Uitspraak 2009.09

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van:

A., appellant,
gemachtigde: mr. L. Hoogeveen- Vlasblom.

tegen

de Stichting V. verweerder,
gemachtigde: mr. J.A. Keijser.

1. De procedure

1.1. Appellant heeft bij beroepschrift d.d. 27 mei 2009 beroep ingesteld tegen het besluit van de Stichting d.d. 22 april 2009, waarbij hem met ingang van 1 augustus 2009 ontslag is verleend. Bij brief d.d. 8 juni 2009 heeft appellant zijn beroepschrift aangevuld. Namens het bestuur van de Stichting is een verweerschrift, met bijlagen, d.d. 29 juni 2009 ingediend.

1.2. Het beroep is ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 8 juli 2009 behandeld. Hierbij zijn verschenen: appellant vergezeld van mevrouw K, een familielid, de gemachtigde van verweerder, alsmede mevrouw D. , personeelsadviseur bij verweerder.

1.3. Na de zitting heeft de Commissie van Beroep kennis genomen van de brief van verweerder met als bijlage het besluit van 25 juni 2008 terzake de plaatsing van appellant in het risicodragend deel van de formatie (RDDF), en de reactie van appellant bij brief van 16 juli 2009.

2. De feiten

2.1. Appellant, geboren op 3 mei 1959, is sinds 9 februari 1999 als schoolassistent bij (de rechtsvoorgangers van) AMOS in dienst in het kader van de In- en Doorstroomregeling (hierna: Regeling ID).

2.2. Bij besluit van 25 juni 2008 is appelland met ingang van 1 augustus 2008 voor het schooljaar 2008/2009 in het RDDF geplaatst. Bij besluit van 22 april 2009 is aan appelland ontslag verleend met ingang van 1 augustus 2009 in verband met de afbouw van de subsidiëring van zijn functie.

3. De standpunten van partijen

3.1. Appelland stelt zich op het standpunt dat het in dienst hebben van een ID-medewerker voor de werkgever met zich brengt dat hij zich moet inspannen om deze medewerker te laten doorstromen naar een reguliere functie. Appelland meent dat verweerder zich daartoe over een periode van tien jaar onvoldoende heeft ingespannen. Van onderzoek naar doorstroommogelijkheden en/of scholingstrajecten is niet gebleken. Appelland betoogt voorts dat er geen aanleiding bestaat om zijn functie op te heffen, nu de ID-subsidieregeling met ingang van 2009 niet volledig komt te vervallen. De hoogte van de subsidie zal jaarlijks met tien procent worden afgebouwd, hetgeen betekent dat er in het komende schooljaar slechts een bedrag van ongeveer € 150,- bruto per maand minder aan subsidie zal worden ontvangen. Het is appelland niet bekend of verweerder op enigerlei wijze heeft getracht om (alternatieve) financiële middelen vrij te maken om hem te behouden. Daar komt bij dat de behoefte aan schoolassistenten nog immer aanwezig is, hetgeen blijkt uit de omstandigheid dat zijn werkzaamheden en taken in de toekomst door vrijwilligers zullen worden vervuld. Gelet op het voorgaande, verzoekt appelland zijn beroep gegrond te verklaren.

3.2. Verweerder voert verweer en brengt, samengevat weergegeven, naar voren dat het ontslag van appelland noch onterecht, noch onredelijk, noch onrechtmatig is. Hij verzoekt het beroep van appelland derhalve ongegrond te verklaren.

4. De beoordeling

4.1. Met betrekking tot het verleende ontslag is de Commissie van Beroep van oordeel, dat de geleidelijke afbouw van de subsidiëring van de loonkosten van de ID-functie van appelland voor het bestuur van verweerder in dit geval grond oplevert om tot ontslag van appelland uit deze functie te kunnen besluiten op grond van artikel 3.8 lid 3 van de CAO PO. De Commissie van Beroep acht voldoende aangetoond dat verweerder geen genoegzame middelen ter beschikking heeft om de subsidievermindering van tien procent voor het kalenderjaar 2009 uit eigen middelen te betalen. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat verweerder in totaal 32 ID-medewerkers in dienst heeft, waaronder appelland, die allen vanwege de afbouw van de subsidieregeling met ingang van 1 augustus 2008 voor de duur van een jaar in het RDDF zijn geplaatst. Verweerder is erin geslaagd één ID-medewerker te laten doorstromen. De andere ID-medewerkers, inclusief appelland, zijn per 1 augustus 2009 ontslagen. Tien procent van de totale loonkosten van deze ID-medewerkers betreft een aanzienlijk bedrag, hetwelk jaarlijks terugkeert en jaarlijks toeneemt.

4.2. De Commissie van Beroep overweegt voorts dat het bestuur van verweerder de inspanningsverplichting heeft om na te gaan of het appelland andere werkzaamheden kan aanbieden. In dit opzicht is niet gebleken dat het bestuur bij de beëindiging van het dienstverband van appelland onjuist ten opzichte van appelland heeft gehandeld door appelland geen regulier dienstverband aan te bieden. Gebleken is dat appelland een zogenaamd 'kernprofiel' heeft, hetgeen betekent dat de afstand tot regulier werk voor

hem thans nog te groot is, waardoor doorstromingsmogelijkheden beperkt zijn. Afgezien daarvan, heeft verweerder naar het oordeel van de Commissie van Beroep voldoende aannemelijk gemaakt dat er geen financiële middelen beschikbaar zijn om appellant in dienst te houden. Bovendien komt verweerder beleidsvrijheid toe met betrekking tot de door hem gewenste verhouding in aantallen onderwijskrachten en onderwijsondersteunend personeel.

4.3. Gelet op het voorgaande, zal het bestreden besluit gehandhaafd worden en het daartegen gerichte beroep ongegrond verklaard worden.

5 . De beslissing

De Commissie van Beroep:

- verklaart het beroep tegen het besluit van 22 april 2009 van het bestuur van * ongegrond.

De Commissie van Beroep voor het Protestants- Christelijk Basis-, Speciaal- en Voortgezet Speciaal Onderwijs

Uitspraak 2009.11

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van:

A., appellante,

tegen

Stichting V. te *, verweester,

gemachtigde: mr. M.S. van Hien.

1. De procedure

1.1. Appellante heeft bij beroepschrift d.d. 30 mei 2009, met bijlagen, beroep ingesteld tegen het besluit van de Stichting d.d. 23 april 2009. Namens de Stichting is een verweerschrift, met bijlagen, d.d. 22 juni 2009 ingediend.

1.2. In de brief d.d. 24 augustus 2009 heeft appellante verzocht haar beroep schriftelijk af te doen. Verweester is daarmee akkoord gegaan. Met eenstemmig goedvinden van de Commissie van Beroep en partijen geschiedt de behandeling van het beroep dan ook met toepassing van artikel 6 van het Huishoudelijk Reglement van de Commissie van Beroep schriftelijk.

2. De feiten

2.1. Appellante, geboren op 4 september 1959, is sinds 15 februari 2001 als schoolassistente in dienst bij de Stichting in het kader van de In- en Doorstroomregeling (hierna: ID).

2.2. Bij besluit van 23 april 2009 is appellante met ingang van 1 augustus 2009 voor de duur van een jaar in het risicodragend deel van de formatie (hierna: RDDF) geplaatst.

3. De standpunten van partijen

3.1. Appellante stelt, dat zij ten onrechte met ingang van 1 augustus 2009 in het RDDF is geplaatst. Zij voert daartoe aan dat haar werkzaamheden niet als boventallig of overbodig aangemerkt kunnen worden. Zij is al jaren naar alle tevredenheid werkzaam in een volwaardige functie in de formatie, welke functie dan ook als zodanig in het bestuursplan ingedeeld zou dienen te worden. Van het onderwijzend personeel kan niet worden verwacht dat dit naast de werkzaamheden voor de klas ook nog zorg draagt voor alle werkzaamheden die appellante op dit moment verricht.

3.2. Verweester voert verweer en brengt het volgende naar voren. Appellante is benoemd in het kader van de Regeling ID. Op grond van deze regeling ontvangt verweester van de gemeente H een persoonsgebonden loonkostensubsidie. Verweester

is ten aanzien van haar ID-medewerkers geconfronteerd met gewijzigd subsidiebeleid van de gemeente H. Deze beleidswijziging is gericht op de afbouw van de ID-regeling van de gemeente H. Verweerster zal, in de loonkosten van appellante, tot 1 januari 2010 voor 100% door de gemeente H. gesubsidieerd blijven. Met ingang van 1 januari 2010 zal deze gemeente een korting op de subsidie van de loonkosten van appellante toepassen van 50%, om per 1 juli 2010 de subsidie van de loonkosten van appellante geheel te staken. Hiertegen heeft verweerster uiteraard bezwaar gemaakt, en er heeft met betrekking tot dit onderwerp veel en intensief overleg plaatsgevonden tussen verweerster en gemeente. Appellante is als ID-medewerker boventallig en valt buiten de reguliere formatie. De reguliere bekostiging biedt geen mogelijkheid om een ID-medewerker, die niet volledig met gemeentelijke subsidie bekostigd wordt, onverkort in dienst te houden. De werkzaamheden die appellante thans verricht zullen dan door het reguliere personeel uitgevoerd moeten gaan worden. In het bestuursformatieplan 2009-2010 wordt dan ook aangegeven dat de ID-functie van appellante per 1 augustus 2010 zal worden opgeheven. Verweerster heeft geen andere mogelijkheid dan de functie, zoals deze thans door appellante wordt uitgevoerd, in de RDDF te plaatsen per 1 augustus 2009. Appellante vervult de functie van algemeen schoolassistent naar tevredenheid van verweerster. De RDDF-plaatsing houdt uitsluitend verband met het reduceren van de loonsubsidie voor de functie van appellante, en niet met haar functioneren.

4. De beoordeling

4.1. De Commissie van Beroep stelt voorop dat appellante in dienst is genomen op basis van een gesubsidieerde werkgelegenheidsbaan, niet zijnde een uit de door het ministerie van Onderwijs Cultuur en Wetenschap (hierna: OCW) verstrekte bekostigde formatieplaats. Ondanks het gegeven dat appellante een dienstverband voor onbepaalde tijd heeft, maakt zij geen deel uit van de structurele formatie zoals genoemd in Bijlage III bij artikel 2.8 van de CAO PO, nu deze direct samenhangt met het van overheidswege verstrekte specifieke onderwijsbudget, zijnde de vanwege het ministerie van OCW ontvangen bekostiging.

4.2. De Commissie van Beroep ziet zich voor de vraag gesteld of verweerster bij het nemen van het bestreden besluit al of niet kon overgaan tot plaatsing van de functie van appellante in het RDDF met ingang van 1 augustus 2009.

4.3. De Commissie van Beroep is van oordeel, dat stopzetting of vermindering op vastgestelde termijn van gemeentewege van de subsidiëring van de loonkosten, voor verweerster, bij gebleken gebrek aan andere financiële middelen, grond kan opleveren tot plaatsing van de betreffende functie in het RDDF. Door verweerster is in het verweerschrift voldoende aannemelijk gemaakt dat het op het moment, waarop het besluit werd genomen, geen andere middelen had om op termijn voortzetting van de ID-functie van appellante te bekostigen en dat ook geen verwachting bestond dat het bestuur over dergelijke middelen zou komen te beschikken.

4.4. De Commissie van Beroep is dan ook van oordeel dat de beslissing tot plaatsing in het RDDF in stand dient te worden gelaten. Het vorenstaande brengt mee, dat het beroep ongegrond wordt verklaard.

5 . De beslissing

De Commissie van Beroep:

- verklaart het beroep tegen het besluit van 23 april 2009 van het bestuur ongegrond.

De Commissie van Beroep voor het Protestants- Christelijk Basis-, Speciaal- en Voortgezet Speciaal Onderwijs

Uitspraak 2009.13

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van:

B, appellante,
gemachtigde: mr. G.F.M. Coenjaerts-Bindels.

tegen

de **Stichting *** te * verweerster,
gemachtigde: mr. M.W.A. Scholtes.

1. De procedure

1.1. Appellante heeft bij beroepschrift d.d. 8 juni 2009, met bijlagen, beroep ingesteld tegen het besluit van verweerster d.d. 30 april 2009, waarbij appellante met ingang van 1 augustus 2009 wordt ontslagen. Bij brief d.d. 19 juni 2009, met bijlagen, heeft appellante haar beroepschrift aangevuld. Namens het bestuur van de Stichting * is een verweerschrift, met bijlagen, d.d. 22 juli 2009 ingediend.

1.2. Het beroep is ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 9 september 2009 behandeld. Hierbij zijn verschenen: de gemachtigde van appellante, de partner van appellante, de gemachtigde van verweerster, alsmede de heer J., algemeen directeur van de Stichting *. De gemachtigde van appellante heeft een pleitnota voorgedragen.

2. De feiten

2.1. Appellante, geboren op 13 april 1963, is sinds 1 november 1984 bij verweerster als lerares in dienst. Appellante is per 24 maart 2006 ziek geworden. Op 31 maart 2009 heeft het Uitvoeringsinstituut Werknemers Verzekeringen (hierna: het UWV) met ingang van 18 maart 2008 een loongerelateerde uitkering op grond van de regeling Werkhervatting Gedeeltelijk Arbeidsgeschikten (WGA) aan appellante toegekend.

2.2. Bij besluit van 9 april 2009 heeft verweerster het voornemen kenbaar gemaakt om appellante met ingang van 1 augustus 2009 eervol te ontslaan wegens arbeidsongeschiktheid op grond van artikel 3.8 sub 5 van de CAO Primair Onderwijs (CAO PO). Bij besluit van 30 april 2009 is het voornemen omgezet in een definitief besluit.

3. De standpunten van partijen

3.1. Appellante stelt zich op het standpunt, dat in het bestreden besluit ten onrechte staat vermeld, dat zij geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om haar zienswijze op het voornemen tot ontslag naar voren te brengen, nu zij bij brief van 27 april 2009 haar bedenkingen heeft ingediend. Van een redelijke heroverweging is volgens appellante dan ook geen sprake. Appellante betoogt voorts, dat verweerster onvoldoende onderzoek naar reële herplaatsingsmogelijkheden heeft verricht. Weliswaar is appellante momenteel blijvend arbeidsongeschikt, maar zij verkeert niet in een zodanige toestand dat het verrichten van arbeid in de toekomst als louter hypothetisch is te beschouwen. Nu er geen herplaatsingsonderzoek heeft plaatsgevonden, kan het ontslagbesluit niet in stand blijven.

3.2. Verweerster stelt zich primair op het standpunt dat zij heeft voldaan aan haar verplichting te onderzoeken of er herplaatsingsmogelijkheden aanwezig zijn (geweest). Appellante is ziek geworden per 24 maart 2006. Op verzoek van appellante is er vanaf 22 februari 2008 een re-integratietraject (2^e spoor) uitgevoerd door re-integratiebureau Amarus. Op 22 februari 2009 heeft verweerster een tussenrapportage van Amarus ontvangen. Uit die rapportage blijkt dat er aanvankelijk intensief contact is geweest tussen appellante en de coach van Amarus, maar dat de fysieke beperkingen van appellante eind 2008, begin 2009, zodanig zijn toegenomen dat een opname in de medische instelling, De Hoogstraat, noodzakelijk was en het contact met Amarus beperkt werd tot e-mailcontact met de partner van appellante. Op 31 maart 2009 heeft het UWV een WIA-beschikking ten behoeve van appellante afgegeven. Daarin is vastgesteld dat appellante 100% arbeidsongeschikt is. Zij ontvangt met terugwerkende kracht met ingang van 10 maart 2008 een uitkering op grond van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (WIA). Omdat het UWV geen Functieongeschiktheidsadvies meer afgeeft, maar de verwachting of deze arbeidsongeschiktheid binnen 6 maanden na de beschikkingsdatum nog zo zal zijn, impliciet in de WIA-beoordeling wordt meegenomen, concludeert verweerster dat herplaatsingsmogelijkheden voldoende zijn onderzocht en nader onderzoek in het licht van de bevindingen geen ander beeld zal opleveren. Verweerster stelt zich subsidiair op het standpunt dat appellante heeft verzuimd te onderbouwen welke functies binnen de organisatie van verweerster beschikbaar zouden zijn en ondanks de door het UWV vastgestelde beperkingen voor appellante geschikt zouden zijn. Het ligt immers op de weg van appellante om aannemelijk te maken dat sprake is van een meer dan hypothetische aanname dat zij binnen 6 maanden na het ontslagbesluit alsnog kan re-integreren in een functie binnen de organisatie van verweerster.

4. De beoordeling

4.1. De Commissie van Beroep volgt appellante niet in haar betoog dat geen redelijke heroverweging heeft plaatsgevonden. Uit het bestreden besluit blijkt ondubbelzinnig dat

appellante haar zienswijze op het voornemen kenbaar heeft gemaakt en dat verweerster het standpunt van appellante in haar heroverweging heeft betrokken.

4.2. Blijkens artikel 20 van het Besluit ziekte en arbeidsongeschiktheid onderwijspersoneel primair en voortgezet onderwijs (BZA) kan ontslag wegens arbeidsongeschiktheid worden verleend, indien aan de volgende voorwaarden is voldaan:

a. Er is sprake van blijvende arbeidsongeschiktheid en die ongeschiktheid heeft onafgebroken twee jaar geduurd;

- b. Redelijkerwijs is er geen herstel te verwachten binnen 6 maanden na deze twee jaar;
- c. Er zijn bij het bevoegd gezag voor betrokkene geen reële herplaatsingsmogelijkheden.

4.3. De Commissie van Beroep stelt vast dat tussen partijen niet in geschil is dat aan het bepaalde in artikel 20 onder a. en b. van het BZA is voldaan. In geschil is de vraag of aan het bepaalde in artikel 20 onder c. is voldaan.

4.4. Uit de brief van het UWV van 31 maart 2009 blijkt dat appellante ten tijde van de bestreden beslissing 100% arbeidsongeschikt is verklaard, en dat zij niet in staat is te werken. De Commissie van Beroep is van oordeel dat verweerster voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat het, vanwege de volledige arbeidsongeschiktheid van appellante, onmogelijk was haar te herplaatsen binnen de Stichting. De stelling van appellante dat zij volgens genoemd schrijven van het UWV een meer dan geringe kans op herstel heeft, maakt het voorgaande niet anders, nu sprake dient te zijn van reële herplaatsingsmogelijkheden ten tijde van het nemen van het bestreden besluit. Verder is gebleken dat appellante sinds 2008 is begeleid door re-integratiebureau Amarus, maar dat deze begeleiding niet het beoogde resultaat heeft opgeleverd, omdat appellante vanwege haar gezondheidstoestand niet in staat was om mee te werken aan een re-integratietraject. Gelet op het voorgaande, is de Commissie van Beroep van oordeel dat verweerster voldoende heeft onderzocht of er ten tijde van het nemen van het bestreden besluit, binnen de Stichting reële herplaatsingsmogelijkheden voor appellante voorhanden waren.

4.5. Gelet op het voorgaande, zal het bestreden besluit gehandhaafd worden en het daartegen gerichte beroep ongegrond verklaard worden.

5 . De beslissing

De Commissie van Beroep:

- verklaart het beroep tegen het besluit van 30 april 2009 van het bestuur ongegrond.

Deze beslissing is gegeven door mr. C. de Groot, voorzitter, mrs. J. Donner, J. Douwes, A. Postma en W.A. Zwijnenburg, leden; de beslissing is getekend door de voorzitter en de griffier, mr. L.F.A. Bos.

De Commissie van Beroep voor het Protestants- Christelijk Basis-, Speciaal- en Voortgezet Speciaal Onderwijs

Uitspraak 2009.15

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van:

A., appellant,
gemachtigde: mr. J.S. Vlieger.

tegen

de Stichting V., verweerder,
gemachtigde: mr. J.A. Keijser.

1. De procedure

1.1. Appellant heeft bij beroepschrift d.d. 9 juni 2009 beroep ingesteld tegen het besluit van V. d.d. 28 april 2009, waarbij hem met ingang van 1 augustus 2009 ontslag is verleend. Bij brief d.d. 29 juni 2009 heeft appellant zijn beroepschrift aangevuld. Namens het bestuur van V. is een verweerschrift, met bijlagen, d.d. 26 augustus 2009 ingediend. Bij brief van 8 september 2009 heeft appellant schriftelijk op het verweerschrift gereageerd. Op 9 september 2009 heeft appellant een nader stuk ingediend.

1.2. Het beroep is ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 9 september 2009 behandeld. Hierbij zijn verschenen: de gemachtigde van verweerder, alsmede mevrouw D., personeelsadviseur bij verweerder. Appellant en zijn gemachtigde zijn, met voorafgaande kennisgeving, niet verschenen.

2. De feiten

2.1. Appellant, geboren op 1 januari 1965, is sinds 1 februari 2000 als schoolassistent bij (de rechtsvoorgangers van) V. in dienst in het kader van de In- en Doorstroomregeling (hierna: Regeling ID).

2.2. Bij besluit van 25 juni 2008 is appellant met ingang van 1 augustus 2008 voor het schooljaar 2008/2009 in het risicodragend deel van de formatie (RDDF) geplaatst. Bij besluit van 28 april 2009 is aan appellant ontslag verleend met ingang van 1 augustus 2009 in verband met de afbouw van de subsidiëring van zijn functie.

3. De standpunten van partijen

3.1. Appellant kan zich niet verenigen met het bestreden besluit en voert daartoe onder meer het volgende aan. Het bestreden besluit is genomen in strijd met het opzegverbod tijdens ziekte, aangezien appellant zich op 18 maart 2009 ziek heeft gemeld. Daarnaast meent appellant dat het bestreden besluit is genomen in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel. Appellant heeft een lange ziektegeschiedenis achter de rug. In dat kader is op 7 juni 2006 een rapportage psychodiagnostisch onderzoek tot stand gekomen. In de conclusie van het rapport is te lezen dat appellant een aantal psychische beperkingen heeft. Daarnaast wordt meegedeeld dat, gelet op de affiniteit die appellant heeft met zijn huidige werkplek, het aan te raden is dat hij deze werkplek kan blijven vervullen via een detacheringsovereenkomst. Het is van de zijde van verweerder onzorgvuldig dat de arbeidsovereenkomst is opgezegd zonder met die aspecten rekening te houden. Ten slotte verzoekt appellant de kosten die hij in het kader van de onderhavige beroepsprocedure heeft gemaakt, te vergoeden.

3.2. Verweerder voert verweer en brengt het volgende naar voren. Appellant is op grond van een persoonsgebonden subsidie in het kader van de Regeling ID aangesteld. Aangezien de gemeente A. de loonkostensubsidie met ingang van het kalenderjaar 2009 zou verminderen, is de functie van appellant per schooljaar 2008/2009 in het RDDF geplaatst. Omdat de aangekondigde subsidievermindering per 2009 daadwerkelijk is gerealiseerd, heeft verweerder moeten besluiten de functie van appellant op te heffen. Die opheffing van de functie van appellant was reden om de arbeidsovereenkomst met appellant op te zeggen. Het beroep van appellant op de vernietigbaarheid van het ontslagbesluit is tardief. Op grond van artikel 7:677 lid 5 van het Burgerlijk Wetboek (hierna: BW) dient een werknemer jegens de werkgever binnen twee maanden na opzegging een beroep op het opzegverbod te doen. Appellant heeft dit nagelaten. Overigens heeft appellant zich op 30 maart 2009 ziek gemeld, gelet op de rapportages van de bedrijfsarts van 19 mei 2009 en 5 juni 2009. Verweerder meent dan ook subsidiair dat de uitzondering van artikel 7:670 lid 1 onder b BW op het opzegverbod, in deze (analoog) van toepassing is. Ratio van deze uitzonderingsbepaling is dat voorkomen moet worden dat medewerkers in ziekteverzuim vluchten zodra duidelijk is dat een ontslag in de lucht hangt. Verweerder meent voorts dat hij wel degelijk zorgvuldig tot zijn ontslagbesluit is gekomen. Het door appellant overgelegde psychologisch rapport is volgens het rapport zelf voorbij de 'uiterste houdbaarheidsdatum'. Overigens vindt de door appellant uit de rapportage getrokken conclusie geen steun in de rapportage. Daarin wordt enkel geconcludeerd dat appellant toentertijd in aanmerking kwam voor een beschermde werkplek. Appellant werd en wordt begeleid door Pantar, een gemeentelijk bedrijf dat werknemers in een kwetsbare positie naar werk begeleid. ID-medewerkers die ontslagen worden en geen andere baan hebben gevonden, kunnen in dienst treden bij de Stichting Personeelsvoorziening Pantar Amsterdam (SPPA). Voor zover het indertijd psychologische onderzoek (in opdracht van Pantar uitgevoerd) thans nog van toepassing is, mag worden verwacht dat SPPA daar bij de plaatsing van appellant rekening zal houden. De betrokkenheid van Pantar als gespecialiseerd re-integratiebedrijf is ook de reden dat verweerder niet zelf uitvoerig naar plaatsingsmogelijkheden buiten V. gezocht heeft. Wel heeft verweerder de voormelding van het dreigend ontslag gedaan, zodat ook de re-integratievoorzieningen van het UWV open stonden. Van enige onzorgvuldigheid of veronachtzaming van de belangen van appellant is derhalve geen sprake.

3.3. In zijn brief van 8 september 2009 reageert appellant op het ingekomen verweerschrift. Appellant betwist dat zijn beroep op de vernietigbaarheid tardief is. Bij brief van 20 april 2009 heeft appellant reeds aangegeven het niet eens te zijn met het

ontslag. Aan een beroep op vernietiging mogen volgens de Hoge Raad geen hoge eisen worden gesteld. Appellant stelt voorts dat hij zich wel degelijk conform de daarvoor geldende regels op 18 maart 2009 ziek heeft gemeld. Op diezelfde dag is appellant naar zijn huisarts gegaan en heeft het door de huisarts opgegeven recept opgehaald. Er is dan ook tijdig beroep op de vernietigbaarheid gedaan. De door verweerder genoemde uitzondering van artikel 7:670 lid onder b BW mist toepassing. Appellant persisteert voorts bij zijn standpunt dat verweerder jegens hem onzorgvuldig heeft gehandeld.

4. De beoordeling

4.1. Aangezien de plaatsing van appellant in het RDDF inmiddels onherroepelijk is geworden dient de Commissie van Beroep bij haar beoordeling van het ontslagbesluit van de rechtmatigheid van de RDDF-plaatsing uit te gaan.

4.2. Met betrekking tot het verleende ontslag is de Commissie van Beroep van oordeel, dat de geleidelijke afbouw van de subsidiëring van de loonkosten van de ID-functie van appellant, voor het bestuur van verweerder in dit geval grond oplevert om tot ontslag van appellant uit deze functie te kunnen besluiten op grond van artikel 3.8 lid 3 van de CAO PO.

4.3. De Commissie van Beroep overweegt voorts, dat het bestuur van verweerder de inspanningsverplichting heeft om na te gaan of het appellant andere werkzaamheden kan aanbieden. In dit opzicht is niet gebleken dat het bestuur bij de beëindiging van het dienstverband van appellant onzorgvuldig ten opzichte van appellant heeft gehandeld. Door appellant wordt niet bestreden dat verweerder geen financiële middelen beschikbaar heeft om appellant in dienst te houden. Ten aanzien van eventuele plaatsingsmogelijkheden buiten V. is voorts gebleken dat appellant wordt begeleid door Pantar, een gespecialiseerd re-integratiebedrijf.

4.4. De ziekte van appellant levert in het onderhavige geval geen ontslagverbod ingevolge art. 7:670 lid 1 BW op, omdat sprake is van de uitzondering op het ontslagverbod, bedoeld in art. 7:670b lid 2 BW, waarin is bepaald, dat dit ontslagverbod niet geldt indien sprake is van de beëindiging van de werkzaamheden van een onderdeel van de onderneming. De Commissie van Beroep is van oordeel dat opheffing van de functie in verband met het vervallen van de bekostiging op één lijn gesteld kan worden met de in de wet vermelde situatie.

4.5. Gelet op het voorgaande, zal het bestreden besluit gehandhaafd worden en het daartegen gerichte beroep ongegrond verklaard worden.

5. De beslissing

De Commissie van Beroep:

- verklaart het beroep tegen het besluit van 28 april 2009 van het bestuur van V. ongegrond.

De Commissie van Beroep voor het Protestants- Christelijk Basis-, Speciaal- en Voortgezet Speciaal Onderwijs

Uitspraak 2009.17

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van:

A., appellant,
gemachtigde: mr. L. Hoogeveen- Vlasblom.

tegen

de Stichting V. verweerder,
gemachtigde: mr. J.A. Keijser.

1. De procedure

1.1. Appellant heeft bij beroepschrift d.d. 27 mei 2009 beroep ingesteld tegen het besluit van de Stichting d.d. 22 april 2009, waarbij hem met ingang van 1 augustus 2009 ontslag is verleend. Bij brief d.d. 8 juni 2009 heeft appellant zijn beroepschrift aangevuld. Namens het bestuur van de Stichting is een verweerschrift, met bijlagen, d.d. 29 juni 2009 ingediend.

1.2. Het beroep is ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 8 juli 2009 behandeld. Hierbij zijn verschenen: appellant vergezeld van mevrouw K, een familielid, de gemachtigde van verweerder, alsmede mevrouw D. , personeelsadviseur bij verweerder.

1.3. Na de zitting heeft de Commissie van Beroep kennis genomen van de brief van verweerder met als bijlage het besluit van 25 juni 2008 terzake de plaatsing van appellant in het risicodragend deel van de formatie (RDDF), en de reactie van appellant bij brief van 16 juli 2009.

2. De feiten

2.1. Appellant, geboren op 3 mei 1959, is sinds 9 februari 1999 als schoolassistent bij (de rechtsvoorgangers van) AMOS in dienst in het kader van de In- en Doorstroomregeling (hierna: Regeling ID).

2.2. Bij besluit van 25 juni 2008 is appelland met ingang van 1 augustus 2008 voor het schooljaar 2008/2009 in het RDDF geplaatst. Bij besluit van 22 april 2009 is aan appelland ontslag verleend met ingang van 1 augustus 2009 in verband met de afbouw van de subsidiëring van zijn functie.

3. De standpunten van partijen

3.1. Appelland stelt zich op het standpunt dat het in dienst hebben van een ID-medewerker voor de werkgever met zich brengt dat hij zich moet inspannen om deze medewerker te laten doorstromen naar een reguliere functie. Appelland meent dat verweerder zich daartoe over een periode van tien jaar onvoldoende heeft ingespannen. Van onderzoek naar doorstroommogelijkheden en/of scholingstrajecten is niet gebleken. Appelland betoogt voorts dat er geen aanleiding bestaat om zijn functie op te heffen, nu de ID-subsidieregeling met ingang van 2009 niet volledig komt te vervallen. De hoogte van de subsidie zal jaarlijks met tien procent worden afgebouwd, hetgeen betekent dat er in het komende schooljaar slechts een bedrag van ongeveer € 150,- bruto per maand minder aan subsidie zal worden ontvangen. Het is appelland niet bekend of verweerder op enigerlei wijze heeft getracht om (alternatieve) financiële middelen vrij te maken om hem te behouden. Daar komt bij dat de behoefte aan schoolassistenten nog immer aanwezig is, hetgeen blijkt uit de omstandigheid dat zijn werkzaamheden en taken in de toekomst door vrijwilligers zullen worden vervuld. Gelet op het voorgaande, verzoekt appelland zijn beroep gegrond te verklaren.

3.2. Verweerder voert verweer en brengt, samengevat weergegeven, naar voren dat het ontslag van appelland noch onterecht, noch onredelijk, noch onrechtmatig is. Hij verzoekt het beroep van appelland derhalve ongegrond te verklaren.

4. De beoordeling

4.1. Met betrekking tot het verleende ontslag is de Commissie van Beroep van oordeel, dat de geleidelijke afbouw van de subsidiëring van de loonkosten van de ID-functie van appelland voor het bestuur van verweerder in dit geval grond oplevert om tot ontslag van appelland uit deze functie te kunnen besluiten op grond van artikel 3.8 lid 3 van de CAO PO. De Commissie van Beroep acht voldoende aangetoond dat verweerder geen genoegzame middelen ter beschikking heeft om de subsidievermindering van tien procent voor het kalenderjaar 2009 uit eigen middelen te betalen. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat verweerder in totaal 32 ID-medewerkers in dienst heeft, waaronder appelland, die allen vanwege de afbouw van de subsidieregeling met ingang van 1 augustus 2008 voor de duur van een jaar in het RDDF zijn geplaatst. Verweerder is erin geslaagd één ID-medewerker te laten doorstromen. De andere ID-medewerkers, inclusief appelland, zijn per 1 augustus 2009 ontslagen. Tien procent van de totale loonkosten van deze ID-medewerkers betreft een aanzienlijk bedrag, hetwelk jaarlijks terugkeert en jaarlijks toeneemt.

4.2. De Commissie van Beroep overweegt voorts dat het bestuur van verweerder de inspanningsverplichting heeft om na te gaan of het appelland andere werkzaamheden kan aanbieden. In dit opzicht is niet gebleken dat het bestuur bij de beëindiging van het dienstverband van appelland onjuist ten opzichte van appelland heeft gehandeld door appelland geen regulier dienstverband aan te bieden. Gebleken is dat appelland een zogenaamd 'kernprofiel' heeft, hetgeen betekent dat de afstand tot regulier werk voor

hem thans nog te groot is, waardoor doorstromingsmogelijkheden beperkt zijn. Afgezien daarvan, heeft verweerder naar het oordeel van de Commissie van Beroep voldoende aannemelijk gemaakt dat er geen financiële middelen beschikbaar zijn om appellant in dienst te houden. Bovendien komt verweerder beleidsvrijheid toe met betrekking tot de door hem gewenste verhouding in aantallen onderwijskrachten en onderwijsondersteunend personeel.

4.3. Gelet op het voorgaande, zal het bestreden besluit gehandhaafd worden en het daartegen gerichte beroep ongegrond verklaard worden.

5 . De beslissing

De Commissie van Beroep:

- verklaart het beroep tegen het besluit van 22 april 2009 van het bestuur van * ongegrond.

De Commissie van Beroep voor het Protestants- Christelijk Basis-, Speciaal- en Voortgezet Speciaal Onderwijs

Uitspraak 2009.20

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van:

B*, appellante,
gemachtigde: mr. J. Nijssen.

tegen

de Stichting* , verweerder,
gemachtigde: mr. J.A. Keijser.

1. De procedure

1.1. Appellante heeft bij beroepschrift d.d. 4 augustus 2009 beroep ingesteld tegen het besluit van Stichting* d.d. 25 juni 2009, waarbij haar met ingang van 1 oktober 2009 ontslag is verleend. Bij brief d.d. 25 augustus 2009 heeft appellante haar beroepschrift aangevuld. Namens het bestuur van Stichting * is een verweerschrift, met bijlagen, d.d. 28 september 2009 ingediend.

1.2. Het beroep is ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 9 december 2009 behandeld. Hierbij zijn verschenen: de gemachtigde van verweerder, alsmede mevrouw K., personeelsadviseur bij verweerder. Appellante en haar gemachtigde zijn, met voorafgaande kennisgeving, niet verschenen.

2. De feiten

2.1. Appellante, geboren op 5 mei 1957, is sinds 1 februari 2001 als schoolassistente in vaste dienst bij (de rechtsvoorgangers van) Stichting * in het kader van de In- en Doorstroomregeling (hierna: Regeling ID).

2.2. Bij besluit van 25 juni 2008 is appellante met ingang van 1 augustus 2008 voor het schooljaar 2008/2009 in het risicodragend deel van de formatie (RDDF) geplaatst. Bij besluit van 25 juni 2009 is aan appellante ontslag verleend met ingang van 1 oktober 2009 in verband met de afbouw van de subsidiëring van haar functie.

3. De standpunten van partijen

3.1. Appellante stelt zich op het standpunt dat verweerder in het bestreden besluit niet is ingegaan op de door haar ingediende zienswijze op het voornemen tot ontslag van 26 maart 2009. Appellante betwist dat haar functie is komen te vervallen. Zij voert daartoe aan dat zij een indicatie Wet Sociale Werkvoorziening (WSW) heeft, waardoor zij in aanmerking komt voor een subsidie die gelijk is aan die in het kader van de Regeling ID. Het betreft slechts een omzetting van de subsidieregeling. Appellante stelt voorts dat het in dienst hebben van een ID-medewerker voor de werkgever met zich brengt dat hij zich moet inspannen om deze medewerker te laten doorstromen naar een reguliere functie. Appellante meent dat verweerder zich daartoe onvoldoende heeft ingespannen. Van onderzoek naar herplaatsingsmogelijkheden is niet gebleken. Daarnaast heeft verweerder geen stukken overgelegd waaruit blijkt dat er onvoldoende budget is om de functie van appellante te kunnen blijven financieren. Daar komt bij dat appellante in meerdere gesprekken is toegezegd dat zij in haar oude functie werkzaam zou kunnen blijven. Appellante merkt voorts op dat zij inmiddels weliswaar in haar oude functie werkzaam is via de Stichting Personeelsvoorziening Pantar Amsterdam (SPPA), doch dat haar rechtspositie drastisch is verslechterd. Gelet op het voorgaande is het bestreden besluit volgens appellante genomen in strijd met de beginselen van behoorlijk bestuur, met name het motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel.

3.2. Verweerder voert verweer en brengt onder meer het volgende naar voren. Appellante is op grond van een persoonsgebonden subsidie in het kader van de Regeling ID aangesteld. Aangezien de gemeente Amsterdam de loonkostensubsidie met ingang van het kalenderjaar 2009 zou verminderen, is de functie van appellante met ingang van het kalenderjaar 2008/2009 in het RDDF geplaatst. De hoogte van de subsidie is met ingang van het kalenderjaar 2009 met 10% verminderd, en zal jaarlijks met eenzelfde percentage worden teruggebracht. Deze subsidievermindering met 10% met ingang van 2009 lijkt op individueel niveau niet zoveel, maar verweerder heeft in totaal 32 ID-medewerkers in dienst. Gegeven de financiële positie van verweerder kan hij de niet-gesubsidieerde loonkosten niet uit de rijksvergoeding of andere middelen voldoen. De opheffing van de functie van appellante als zodanig kan niet ter discussie staan. Het formatiebeleid van een schoolbestuur behoort tot diens autonome bevoegdheid, rekening houdend met de bevoegdheden van de medezeggenschapsraad. Verweerder is met de gemeenschappelijke medezeggenschapsraad (GMR) overeengekomen dat de ID-functies per schooljaar 2009/2010 niet gehandhaafd kunnen worden. Dat besluit is een gegeven. Met dat gegeven is het opheffingsbesluit ook voldoende gemotiveerd. Met de opzegging van de arbeidsovereenkomst heeft verweerder niet willen ontkennen dat appellante zeer nuttig werk heeft verricht. Dat haar werk (op schoolniveau) wenselijk wordt gevonden, staat aan de redelijkheid en de noodzaak van de opheffing van haar functie en het daarop gebaseerde ontslag niet in de weg. Wat betreft de herplaatsingsmogelijkheden en het onderzoek daarnaar, merkt verweerder op dat met het wegvallen van de ID-functies slechts reguliere functies op de scholen van verweerder resteren. Zoals blijkt uit de door appellante overgelegde psychologische rapportage uit 2006 en de haar toegekende SW-status, is regulier werk voor appellante niet haalbaar. Voor het zoeken naar werk buiten Stichting * was Pantar, een gespecialiseerd bedrijf in arbeidsmarktbegeleiding, verantwoordelijk. In die zin is er wel degelijk voorzien in inspanningen om werkloosheid te voorkomen. Ontslagen ID-medewerkers hebben van Pantar ook de toezegging gekregen dat zij in dienst zouden kunnen treden van de SPPA. Vanuit deze SPPA zou dan elders naar werkplekken worden gezocht. Appellante is per 1 oktober 2009 in dienst getreden van de SPPA, en van daaruit – bij wijze van hoge uitzondering – op haar oude

werkplek bij Stichting * gedetacheerd. Appellante stelt dat haar werk veilig is gesteld, maar dat zij daar financieel en/of rechtspositioneel op achteruit is gegaan. Verweerder kan dat niet overzien. Wat van de stelling van appellante ook moge zijn, zij maakt het ontslag niet onrechtmatig. Gelet op het voorgaande meent verweerder dat het ontslag van appellante noch onterecht, noch onredelijk, noch onrechtmatig is.

4. De beoordeling

4.1. De Commissie van Beroep volgt appellante niet in haar standpunt dat verweerder niet is ingegaan op de door haar ingediende zienswijze op het voorgenomen ontslag. Immers, bij brief van 28 april 2009 heeft verweerder aan appellante medegedeeld dat onderzocht zou worden of de loonkostensubsidie voor appellante gehandhaafd zou kunnen worden vanwege haar SW-indicatie. Om die reden is de besluitvorming omtrent het ontslag van appellante aangehouden. Eerst toen bleek dat aan de SW-status van appellante geen andere loonkostensubsidiëring verbonden was dan aan de Regeling ID, heeft verweerder bij besluit van 25 juni 2009 alsnog besloten de arbeidsovereenkomst met appellante op te zeggen.

4.2. Met betrekking tot het verleende ontslag is de Commissie van Beroep van oordeel, dat de geleidelijke afbouw van de subsidiëring van de loonkosten van de ID-functie van appellante voor het bestuur van verweerder in dit geval grond oplevert om tot ontslag van appellante uit deze functie te kunnen besluiten op grond van artikel 3.8 lid 3 van de CAO PO. De Commissie van Beroep acht voldoende aangetoond dat verweerder geen genoegzame middelen ter beschikking heeft om de subsidievermindering van tien procent voor het kalenderjaar 2009 uit eigen middelen te betalen. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat verweerder in totaal 32 ID-medewerkers in dienst heeft, waaronder appellante, die allen vanwege de afbouw van de subsidieregeling met ingang van 1 augustus 2008 voor de duur van een jaar in het RDDF zijn geplaatst. Verweerder is erin geslaagd één ID-medewerker te laten doorstromen. De andere ID-medewerkers, inclusief appellante, zijn ontslagen. Tien procent van de totale loonkosten van deze ID-medewerkers betreft een aanzienlijk bedrag, hetwelk jaarlijks terugkeert en jaarlijks toeneemt.

4.3. De Commissie van Beroep overweegt voorts dat het bestuur van verweerder de inspanningsverplichting heeft om na te gaan of het appellante andere werkzaamheden kan aanbieden. In dit opzicht is niet gebleken dat het bestuur bij de beëindiging van het dienstverband van appellante onjuist ten opzichte van appellante heeft gehandeld door appellante geen regulier dienstverband aan te bieden. Gebleken is dat appellante over een SW-indicatie beschikt en is aangewezen op een beschermd werkplek. Het is dan ook niet mogelijk om appellante te laten doorstromen naar een reguliere baan. Voorts is gebleken dat appellante ter zake plaatsingsmogelijkheden (buiten Stichting *) is begeleid door Pantar, een gespecialiseerd integratiebedrijf. De Commissie van Beroep is ten slotte met verweerder van oordeel dat de omstandigheid dat appellante, die per 1 oktober 2009 via de SPPA is gedetacheerd op haar oude werkplek bij Stichting *, er financieel dan wel rechtspositioneel op achteruit zou zijn gegaan, het ontslag niet onrechtmatig maakt.

4.4. Gelet op het voorgaande, zal het bestreden besluit gehandhaafd worden en het daartegen gerichte beroep ongegrond verklaard worden.

5 . De beslissing

De Commissie van Beroep:

- verklaart het beroep tegen het besluit van 25 juni 2009 van het bestuur van Stichting * ongegrond.

Deze beslissing is gegeven door mr. C. de Groot, voorzitter, mrs. A.J.M. Breedveld- van Beeck Calkoen, J. Donner, A. Postma en W.A. Zwijnenburg, leden; de beslissing is getekend door de voorzitter en de griffier, mr. L.F.A. Bos.

De Commissie van Beroep voor het Protestants- Christelijk Basis-, Speciaal- en Voortgezet Speciaal Onderwijs

Uitspraak 2009.25

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van:

******, appellant,
gemachtigde: dr. mr. F.J. van der Vaart.

tegen

de **Stichting **** te**, verweerster,
gemachtigde: mr. J.A. Keijser.

1. De procedure

1.1. Appellant heeft bij beroepschrift d.d. 10 augustus 2009 beroep ingesteld tegen een besluit van de Stichting ** d.d. 29 juni 2009. Bij brieven van 27 augustus 2009 en 23 oktober 2009, met bijlagen, heeft appellant zijn beroepschrift aangevuld. Namens het bestuur van de Stichting ** is een verweerschrift, met bijlagen, d.d. 6 november 2009 ingediend. Bij brief van 4 januari 2010 heeft verweerster een nader stuk ingediend en de Commissie van Beroep verzocht getuigen te doen laten horen. Bij faxbericht d.d. 7 januari 2010 heeft appellant de beschikking van de kantonrechter van de rechtbank te Almelo van 5 november 2009 overgelegd.

1.2. Het beroep is ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 13 januari 2010 behandeld. Hierbij zijn verschenen: appellant met zijn gemachtigde, de gemachtigde van verweerster, alsmede mevrouw M. *, P&O-functionaris bij verweerster. Zowel appellant als verweerster hebben pleitaantekeningen voorgedragen.

2. De feiten

2.1. Appellant, geboren op 12 januari 1951, is sinds 1 april 1998 als leraar in vaste dienst bij (de rechtsvoorgangers van) de Stichting **. Appellant is werkzaam geweest op de van de Stichting uitgaande SBO-school '***te**.

2.2. Sinds september 1999 is appellant veelvuldig uitgevallen wegens ziekte.

2.3. Appellant is in de loop der jaren meermalen begeleid vanwege geconstateerde functioneringsproblematiek. In 2004 heeft er een begeleidingstraject plaatsgevonden door de psycholoog van de Arbo-dienst Drienerlo. In 2005 heeft er School Video Interactie Begeleiding (SVIB) door het extern bureau Expertis plaatsgehad.

2.4. De aanhoudende problemen met betrekking tot het functioneren waren voor de directeur van de school in het voorjaar van 2006 aanleiding om appellant niet langer de verantwoording over een groep te geven. Aan appellant zijn tijdelijk ondersteunende taken opgedragen.

2.5. Aangezien er verschillende beelden bestonden over het functioneren van appellant heeft er, in overleg met appellant en zijn toenmalige juridische adviseur, in 2006 een persoonlijkheidsonderzoek plaatsgevonden, dat uitgevoerd is door het bureau HSK. De resultaten zijn neergelegd in het expertise verslag van 9 oktober 2006.

2.6. Tijdens een overleg op 17 april 2007, in het bijzijn van de juridische adviseurs, is afgesproken dat het functioneren van appellant door een onafhankelijke deskundige zou worden beoordeeld.

2.7. Op 23 april 2007 heeft appellant zich ziek gemeld. In oktober 2007 is appellant gestart met re-integreren.

2.8. Vanaf 18 augustus 2008 is appellant een coachingstraject ingegaan, waarbij appellant is gecoacht door de heer A* van bureau Flageolet. Op 22 september 2008 heeft appellant zich weer volledig arbeidsgeschikt gemeld. Daarna heeft er een beoordelingstraject plaatsgevonden door mevrouw drs. B.* van het extern bureau Impuls Organisatieadvies. De beoordeling is neergelegd in de rapportage van oktober 2008.

2.9. Op 6 mei 2009 heeft verweester haar voornemen tot ontslag aan appellant bekend gemaakt. Appellant heeft zijn zienswijze daarop kenbaar gemaakt. Bij besluit van 29 juni 2009 is aan appellant ontslag verleend met ingang van 1 oktober 2009, primair op grond van onbekwaamheid of ongeschiktheid voor zijn functie van leerkracht speciaal basisonderwijs anders dan ten gevolge van ziekte of arbeidsongeschiktheid (artikel 3.8 sub 2 CAO Primair Onderwijs; hierna CAO-PO), subsidiair op grond van gewichtige omstandigheden, die redelijkerwijs geacht moeten worden, met het oog op de belangen van de instelling en het onderwijs, de mogelijkheid van handhaving van het dienstverband uit te sluiten (artikel 3.8 sub 7 CAO-PO). Tevens is appellant geschorst ex artikel 3.15 sub 1 CAO-PO voor de duur van de opzegtermijn.

2.10. Op 24 augustus 2009 heeft appellant bij de rechtbank Almelo, sector kanton, een verzoekschrift ingediend, inhoudende een verzoek ex artikel 7:685 van het Burgerlijk Wetboek tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst.

2.11. Bij beschikking van 5 november 2009 heeft de kantonrechter, voor zover van belang, de arbeidsovereenkomst van partijen, voor zover deze (dan) nog of weer zou bestaan, met ingang van 1 december 2009, ontbonden, en in geval van ontbinding aan appellant ten laste van verweester een billijke vergoeding toegekend van € 75.000,- bruto ter fine van suppletie op te ontvangen uitkering, of lager inkomen in de toekomst.

3. Standpunten van partijen

3.1. Appellant kan zich niet verenigen met het besluit van 29 juni 2009. Hij voert daartoe onder meer het volgende aan. Het is voor appellant onverteerbaar dat hij – nadat hij ruim 35 jaar in het onderwijs werkzaam is geweest – ongeschikt wordt geacht voor het speciaal onderwijs, maar ook voor het primair onderwijs in het algemeen. Verweester

heeft haar stelling dat appellant ongeschikt is gebaseerd op een aantal niet-afgeronde onderzoeken. De wel afgeronde onderzoeken rechtvaardigen de beslissing van verweerster evenmin. Appellant heeft immer getracht zo goed mogelijk te functioneren en zich open te stellen voor alle onderzoeksvragen van verweerster. De gevolgen van het ontslag zijn voor appellant enorm. Hij moet er rekening mee houden dat hij niet meer aan de slag komt.

3.2. Verweerster heeft aan het bestreden besluit, kort samengevat, ten grondslag gelegd dat de vaardigheden van appellant niet langer meer overeenkomen met de eisen die aan de functie van leerkracht in het speciaal basisonderwijs gesteld mogen c.q. moeten worden. Verweerster heeft haar oordeel over de ongeschiktheid van appellant gebaseerd op haar eigen waarnemingen, alsook op waarnemingen en bevindingen van derden. Waarnemingen die ook zijn bevestigd door externe deskundigen. Dat alles bovendien over een zeer lange periode. Appellant is daar zeer frequent op aangesproken. De geconstateerde problematiek ligt voornamelijk op pedagogisch, didactisch en organisatorisch vlak. Naar aanleiding van de functioneringsproblematiek is appellant veelvuldig begeleid. De begeleiding leverde helaas geen blijvende resultaten op. Er zijn interne noch externe andere passende mogelijkheden aanwezig om de arbeidsovereenkomst op een succesvolle en reële wijze te kunnen continueren.

4. De beoordeling

4.1. In geschil is de vraag of appellant onbekwaam dan wel ongeschikt is voor zijn eigen functie als bedoeld in artikel 3.8 sub 2 van de CAO-PO.

4.2. Naar het oordeel van de Commissie van Beroep heeft verweerster het ontslagbesluit niet eerst na het nemen van dat besluit met stukken onderbouwd, zoals door appellant wordt betoogd. Daartoe wordt overwogen dat het belastende materieel reeds voorhanden was ten tijde van het nemen van het bestreden besluit en dat appellant daarmee bekend was dan wel behoorde te zijn. De omstandigheid dat onder meer verklaringen van de voormalige en huidige directeur van de school in het geding zijn gebracht die dateren van na het bestreden besluit, maakt het voorgaande niet anders. Verweerster heeft daarmee geen nieuwe feiten of omstandigheden aan het bestreden besluit ten grondslag gelegd.

4.3. De Commissie van Beroep volgt appellant niet in zijn betoog dat de resultaten van voornoemde onderzoeken- en begeleidingstrajecten niet als onderbouwing van het bestreden besluit hebben kunnen dienen.

School Video Interactie Begeleiding (SVIB)

Uit het overgelegde verslag van het functioneringsgesprek van 25 juni 2004 blijkt dat een voorstel is gedaan om SVIB in te zetten ter ondersteuning van appellant. Appellant heeft daarmee ingestemd. Tijdens dit gesprek is naar voren gekomen dat de verbeterpunten aangaande de aanpak in de groep tijdens de SVIB aan de orde kunnen komen. Als leerpunt is voorts het communiceren met en het instrueren van kinderen genoemd. Gelet op het voorgaande had het appellant duidelijk moeten dan wel behoren te zijn waartoe de SVIB diende. De omstandigheid dat er geen specifiek plan van aanpak voorhanden was en dat er evenmin een evaluevaluatie is opgesteld, laat onverlet dat SVIB heeft plaatsgevonden. Naar het oordeel van de Commissie heeft verweerster in haar besluit dan ook kunnen laten meewegen dat appellant deze vorm van begeleiding heeft genoten.

Onderzoek HSK

De Commissie stelt vast dat verweerster met het persoonlijkheidsonderzoek heeft willen uitsluiten dat de functioneringsproblemen van appellant voortkwamen uit psychische beperkingen of persoonlijkheidskenmerken. Blijkens de onderzoeksresultaten is daarvan geen sprake en wordt appellant wat betreft psychische gezondheid in staat geacht naar behoren te functioneren. In tegenstelling tot hetgeen appellant betoogt, heeft verweerster in redelijkheid, gezien het doel van het onderzoek, kunnen besluiten de tweede onderzoekfase (de zogenaamde Sterkte- Zwakteanalyse) mede op advies van de HSK groep geen doorgang te laten vinden.

Coachingstraject Flageolet

De Commissie is van oordeel dat appellant niet in zijn belangen is geschaad door het inzetten van de heer A* als coach in plaats van beoordelaar. Naar het oordeel van de Commissie heeft verweerster zorgvuldig gehandeld door, na een periode van re-integratie, een coachingstraject aan het beoordelingstraject vooraf te laten gaan. De omstandigheid dat er volgens appellant slechts zes coachingsmomenten zijn geweest en dat appellant alleen tijdens die momenten les mocht geven en voor het overige ondersteunende taken uitvoerde, maakt het voorgaande niet anders.

Beoordelingstraject Impuls Organisatieadvies

Vaststaat dat het beoordelingstraject aanvankelijk zou bestaan uit vier klassenbezoeken. Verweerster heeft na overleg met de directeur van de school en na het horen van de onderzoekster besloten het beoordelingstraject na het derde klassenbezoek voortijdig te beëindigen vanwege een volgens verweerster pedagogisch onveilig klimaat in de klas. Tijdens de drie klassenbezoeken heeft de onderzoekster observaties gedaan, welke zijn omgezet in een beoordeling middels het competentieprofiel van de school.

In de rapportage wordt geconcludeerd dat appellant onvoldoende functioneert als groepsleerkracht, waarbij het zwaartepunt ligt in het onvoldoende functioneren op het orthopedagogische en interpersoonlijke vlak.

Ten aanzien van het betoog van appellant dat het voortijdig eindigen van het beoordelingstraject niet voor zijn rekening en risico mag komen en dat hij ten onrechte slechts op vier van de zeven competenties is beoordeeld, overweegt de Commissie als volgt.

De Commissie is van oordeel dat verweerster de bevoegdheid had om het beoordelingstraject na het derde klassenbezoek stop te zetten vanwege geconstateerd onveilig klimaat in de klas. Mede als gevolg hiervan kon appellant niet op alle competenties beoordeeld worden. De Commissie is van oordeel dat verweerster desondanks van de door het externe bureau Impuls Organisatieadvies opgestelde beoordeling heeft kunnen uitgaan. Daartoe acht de Commissie redengevend dat de beoordeling is gebaseerd op drie klassenbezoeken en dat de competenties waaraan getoetst is, fundamenteel en wezenlijk zijn voor de functie van appellant. Voorts ziet de Commissie geen aanleiding om te twijfelen aan de deskundigheid en onafhankelijkheid van de onderzoekster.

4.4. Naar het oordeel van de Commissie heeft verweerster voldoende aannemelijk gemaakt dat appellant ongeschikt is voor de functie van leerkracht in het speciaal basisonderwijs. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat verweerster zich heeft

ingespannen om het functioneren van appellant te verbeteren, dat appellant meermalen is begeleid, maar dat de begeleiding niet het beoogde resultaat heeft opgeleverd. Al met al kan de beoordeling van bureau Impuls Organisatieadvies, in samenhang gezien met de in de loop der jaren gehouden onderzoeken en begeleidingstrajecten, de beslissing van verweerster om appellant op grond van artikel 3.8 sub 2 van de CAO-PO uit zijn functie te ontslaan dragen. De omstandigheid dat appellant tijdens het re-integratieproces op advies van de re-integratieadviseur mediation heeft voorgesteld, maar dat verweerster om haar moverende redenen daar geen gehoor aan heeft gegeven, leidt niet tot een ander oordeel.

4.5. Gelet op het voorgaande kan aan de eerst ter zitting naar voren gebrachte visie van de heer J*- opgenomen in de pleitnota in de vorm van citaten – niet het gewicht worden toegekend dat appellant daaraan toegekend zou willen zien. Bovendien stelt de heer J* zelf dat het waarschijnlijk lijkt dat appellant op dit moment in de context van zijn school en groep leerlingen in het speciaal onderwijs moeizaam functioneert op interpersoonlijk en pedagogisch gebied.

4.6. De Commissie merkt ten slotte op dat verweerster onnodig verwarring heeft gewekt door in het bestreden besluit in te gaan op de vraag of appellant eveneens ongeschikt zou zijn voor het reguliere primaire onderwijs, nu aan de orde is of appellant ongeschikt dan wel onbekwaam is als leraar in het speciaal basisonderwijs.

4.7. Gelet op het voorgaande, zal het bestreden besluit gehandhaafd worden en het daartegen gerichte beroep ongegrond verklaard worden.

4.8. Nu het beroep ongegrond wordt verklaard, zal de Commissie het bewijsaanbod van verweerster, te weten het doen laten horen van getuigen, passeren.

5 . De beslissing

De Commissie van Beroep:

- verklaart het beroep tegen het besluit van 29 juni 2009 van het bestuur van de Stichting ** ongegrond.

Deze beslissing is gegeven door mr. C. de Groot, voorzitter, mrs. A.J.M. Breedveld- van Beeck Calkoen, A. Postma en W.A. Zwijnenburg, leden; de beslissing is getekend door de voorzitter en de griffier, mr. L.F.A. Bos.

De Commissie van Beroep voor het Protestants- Christelijk Basis-, Speciaal- en Voortgezet Speciaal Onderwijs

Uitspraak 2009.27

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van:

*, appellante,

tegen

de **Stichting *** (hierna: de Stichting *), verweerster,
gemachtigde: mr. K. Roumen.

1. De procedure

1.1. Appellante heeft bij beroepschrift d.d. 29 juli 2009, met bijlagen, beroep ingesteld tegen het besluit van de Stichting * d.d. 29 september 2008, waarbij haar met ingang van 1 januari 2009 ontslag is verleend in verband met de feitelijke beëindiging van de subsidiëring van haar functie. Op 15 september 2009 heeft appellante de gronden van haar beroep aangevuld. Namens het bestuur is een verweerschrift, met bijlagen, d.d. 22 oktober 2009 ingediend.

1.2. Het beroep is ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 13 januari 2010 behandeld. Hierbij zijn verschenen: appellante, de gemachtigde van verweerster, alsmede de heer R. werkzaam als P&O adviseur bij verweerster, en de heer P., directeur.

2. De feiten

2.1. Appellante, geboren op 7 februari 1958, is sinds 12 april 1998, als schoolassistente in dienst bij de Stichting*.

2.2. Bij besluit van 29 september 2008 is aan appellante ontslag verleend met ingang van 1 januari 2009 in verband met de feitelijke beëindiging van de subsidiëring van haar functie.

3. De beoordeling

3.1. De Commissie van Beroep ziet zich voor de vraag gesteld of appellante ontvankelijk is in haar beroep.

3.2. Ingevolge artikel 12 lid 2 van de CAO PO deelt de werkgever de werknemer bij aangetekende brief mee dat de werknemer in de gelegenheid is om in beroep te komen

bij de Commissie van Beroep, onder vermelding van het adres van de betrokken commissie en van de termijn binnen welke beroep open staat. Ingevolge het derde lid van dit artikel wordt het beroep schriftelijk ingesteld binnen 6 weken nadat het besluit bij aangetekend schrijven aan de werknemer is meegedeeld. Het beroep is ingesteld bij schrijven van 29 juli 2009. Daarmee is de termijn van 6 weken om in beroep te gaan tegen de beslissing van 29 september 2009 op zichzelf (ruim) overschreden.

3.3. Ten aanzien van de stelling van appellante dat zij het bestreden besluit van 29 september 2008 niet heeft ontvangen, overweegt de Commissie van Beroep als volgt. Bij brief van 14 januari 2009 heeft verweerster gereageerd op het door appellante bij de directeur van haar school ingediende bezwaar tegen het volgens haar mondeling aangezegde ontslag. Volledigheidshalve heeft verweerster daarbij het ontslagbesluit van 29 september 2008 gevoegd en opnieuw gewezen op de beroepsmogelijkheid bij de Commissie van Beroep. Ter zitting heeft appellante verklaard dat zij voormelde brief van 14 januari 2009 met bijlagen heeft ontvangen. Voor zover appellante eerst bij brief van 14 januari 2009 kennis heeft kunnen nemen van het ontslagbesluit, heeft zij daartegen niet alsnog binnen een redelijke termijn beroep ingesteld. Afgezien van het voorgaande, heeft appellante in haar aanvullende gronden van beroep erkend dat zij het beroep te laat heeft ingediend. Immers, zij verzoekt haar beroep in behandeling te nemen ondanks de termijnoverschrijving. Gelet op het voorgaande, is volgens de Commissie van Beroep vast komen te staan dat appellante niet tijdig beroep heeft ingesteld tegen het bestreden besluit.

3.4. De Commissie van Beroep ziet zich vervolgens voor de vraag gesteld of de termijnoverschrijding verschoonbaar is. Vaststaat dat appellante vanwege het dreigende ontslag haar vakbond (AbvaKabo FNV) heeft ingeschakeld om haar belangen te behartigen. De omstandigheid dat deze vakbond niet namens appellante binnen de daarvoor gestelde termijn een beroepschrift – zo nodig op nader aan te voeren gronden – heeft ingediend, dient voor rekening en risico van appellante te blijven. De Commissie van Beroep concludeert dat geen sprake is van een verschoonbare termijnoverschrijding.

3.5. Gelet op het vorenoverwogene, wordt appellante in haar beroep niet-ontvankelijk verklaard.

4 . De beslissing

De Commissie van Beroep:

- verklaart appellante niet-ontvankelijk in haar beroep tegen het besluit van de Stichting * van 29 september 2008.

Deze beslissing is gegeven door mr. C. de Groot, voorzitter, mrs. A.J.M. Breedveld- van Beeck Calkoen, J. Donner, A. Postma en W.A. Zwijnenburg, leden; de beslissing is getekend door de voorzitter en de griffier, mr. L.F.A. Bos. Deze beslissing is aan partijen verzonden op 5 februari 2010.

De Commissie van Beroep voor het Protestants- Christelijk Basis-, Speciaal- en Voortgezet Speciaal Onderwijs

Uitspraak 2009.29

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van:

*, appellante,

tegen

de * **Scholengroep** te *, verweerster.

1. De procedure

Appellante heeft bij beroepschrift van 12 september 2009, ingekomen op 15 september 2009, beroep ingesteld tegen het besluit van de * Scholengroep van 13 juli 2009, waarbij zij met ingang van 1 augustus 2009 in het risicodragend deel van de formatie (RDDF) is geplaatst. Bij brief van 28 september 2009 heeft appellante haar beroepschrift aangevuld. Namens verweerster is een verweerschrift, met bijlagen, d.d. 15 december 2009 ingediend.

1.2. Blijkens het verweerschrift en de brief d.d. 2 januari 2010 van appellante stemmen partijen in met een schriftelijke behandeling van het beroep. Met eenstemmig goedvinden van de Commissie van Beroep en partijen geschiedt de behandeling van het beroep dan ook met toepassing van artikel 6 van het Huishoudelijk Reglement van de Commissie van Beroep schriftelijk.

2. De feiten

2.1. Appellante is als lerares in vaste dienst werkzaam bij de * Scholengroep.

2.2. Bij besluit van 13 juli 2009 is appellante met ingang van 1 augustus 2009 voor de duur van een jaar in het RDDF geplaatst.

3. De standpunten van partijen

3.1. Appellante kan zich niet verenigen met het bestreden besluit, dat zij medio juli 2009 heeft ontvangen. Zij stelt dat zij door familieomstandigheden niet in de gelegenheid was om het beroep eerder in te dienen. In dat verband brengt zij naar voren dat haar oma van vaderszijde plotseling is overleden en dat haar opa van moederszijde ongeneeslijk ziek bleek te zijn.

3.2. Verweerster meent dat appellante niet-ontvankelijk dient te worden verklaard in haar beroep, aangezien het niet binnen de beroepstermijn is ingediend.

4. De beoordeling

4.1. De Commissie van Beroep ziet zich voor de vraag gesteld of appellante ontvankelijk is in haar beroep.

4.2. Ingevolge artikel 12 lid 2 van de CAO PO deelt de werkgever de werknemer bij aangetekende brief mee dat de werknemer in de gelegenheid is om in beroep te komen bij de Commissie van Beroep, onder vermelding van het adres van de betrokken commissie en van de termijn binnen welke beroep open staat. Ingevolge het derde lid van dit artikel wordt het beroep schriftelijk ingesteld binnen 6 weken nadat het besluit bij aangetekend schrijven aan de werknemer is meegedeeld.

4.3. In haar beroepschrift van 12 september 2009 brengt appellante naar voren dat zij het bestreden besluit medio juli 2009 heeft ontvangen. Volgens de Commissie van Beroep is hiermee vast komen te staan dat appellante niet binnen de daartoe gestelde termijn beroep tegen het besluit van 13 juli 2009 heeft ingesteld.

4.4. De Commissie van Beroep ziet zich vervolgens voor de vraag gesteld of de termijnoverschrijding verschoonbaar is. Niet gebleken is dat appellante, ondanks de door haar gestelde persoonlijke omstandigheden, niet in staat was om binnen de daarvoor gestelde termijn een beroepschrift, zo nodig op nader aan te voeren gronden, in te dienen. De Commissie van Beroep concludeert dan ook dat geen sprake is van een verschoonbare termijnoverschrijding.

4.5. Gelet op het vorenoverwogene, wordt appellante in haar beroep niet-ontvankelijk verklaard.

5. De beslissing

De Commissie van Beroep:

- verklaart appellante niet-ontvankelijk in haar beroep tegen het besluit van de * Scholengroep van 13 juli 2009.

Deze beslissing is gegeven door mr. C. de Groot, voorzitter, mrs. A.J.M. Breedveld- van Beeck Calkoen, J. Donner, A. Postma en W.A. Zwijnenburg, leden.

De Commissie van Beroep voor het Protestants- Christelijk Basis-, Speciaal- en Voortgezet Speciaal Onderwijs

Uitspraak 2009.30

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van:

*, appellant,
gemachtigde: mr. A. Olthof,

tegen

de **Stichting *** te *, verweerster,
gemachtigde: mr. J.A. Keijser.

1. De procedure

1.1. Appellant heeft bij beroepschrift d.d. 9 oktober 2009 beroep ingesteld tegen een schorsingsbesluit van de Stichting *. Bij brief van 28 oktober 2009 heeft appellant zijn beroepschrift aangevuld. Namens het bestuur van de Stichting * is een verweerschrift d.d. 2 december 2009 ingediend.

1.2. Het beroep is ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 13 januari 2010 behandeld. Hierbij zijn verschenen: appellant met zijn gemachtigde, de gemachtigde van verweerster, alsmede mevrouw H.*, personeelsconsulente bij verweerster.

1.3. Na de zitting heeft de Commissie van Beroep de volgende stukken ontvangen:

- de brief d.d. 26 januari 2010 van de zijde van de appellant;
- de brief d.d. 2 maart 2010, met bijlagen, van de zijde van appellant;
- de brief d.d. 9 maart 2010, met bijlagen, van de zijde van verweerster.

2. De feiten

2.1. Appellant, geboren op 18 april 1950, is sinds 1 augustus 2001 als leraar in vaste dienst bij de Stichting *.

2.2. Bij brief van 18 augustus 2009 heeft verweerster haar voornemen kenbaar gemaakt appellant bij wijze van ordemaatregel te schorsen. Op 1 september 2009 heeft appellant een ongedateerd besluit ontvangen waarin hij van 1 september 2009 tot 1 december 2009 wordt geschorst.

3. Standpunten van partijen

3.1. Appellant betoogt dat een schorsing, ook als het gaat om een ordemaatregel, doorgaans als zeer diffamerend wordt ervaren. Om die reden is het van belang om de

nodige zorgvuldigheid in acht te nemen voordat een schorsingsmaatregel wordt overwogen. Appellant heeft zich in juni 2009, mede op advies van verweerster, ziek gemeld. Hij heeft zich tot op heden niet beter gemeld en is ook door de bedrijfsarts niet hersteld verklaard. Nu appellant ten tijde van het nemen van het schorsingsbesluit met ziekteverlof was, heeft verweerster voormeld besluit genomen in strijd met de zorgvuldigheid.

3.2. Verweerster meent dat zij terecht tot schorsing is overgegaan. Appellant verricht sinds 9 juni 2009 geen werkzaamheden meer, vanwege incidenten waarbij appellant zich volgens verweerster op ontoelaatbare wijze heeft gedragen jegens enkele leerlingen. Verweerster betwist dat appellant werkelijk medisch ziek was. Dit heeft appellant ook niet gesteld. Verweerster is ook niet bekend met enige ziekte van appellant. Eerst in een overleg tussen partijen op 7 oktober 2009 heeft appellant aangegeven last te hebben van oorsuizing. De schorsing was en is zinvol en noodzakelijk in het belang van de school. In verband met het noodzakelijk geachte onderzoek en overleg tussen partijen moet verweerster immers zeker kunnen zijn van de afwezigheid van appellant. Een enkele ziekmelding is daartoe onvoldoende. Verweerster is zich ervan bewust dat een schorsing door de betrokken werknemer als zeer ingrijpend wordt ervaren. In het bestreden besluit heeft verweerster dan ook afgezien van het opleggen van een ontzegging van de toegang tot de school. Daarnaast heeft verweerster aangegeven de communicatie binnen de school over de afwezigheid van appellant met hem te willen afstemmen. Verweerster heeft aldus voldoende rekening gehouden met de belangen van appellant.

3.3. Appellant heeft in zijn schrijven van 2 maart 2009 onder meer naar voren gebracht dat verweerster appellant na de zitting van 13 januari 2009 opnieuw heeft laten oproepen door de bedrijfsarts om een oordeel te vragen over de arbeidsongeschiktheid van appellant. Appellant meent dat het advies van de bedrijfsarts niet erg duidelijk is.

3.4. Verweerster stelt in haar schrijven van 9 maart 2010 onder meer dat de door de bedrijfsarts geconstateerde oorzaken van de arbeidsongeschiktheid veeleer wijzen op een niet-medische ongeschiktheid dan een medische. Ook de probleemanalyse van 11 augustus 2009 zoals door de bedrijfsarts is ingevuld duidt daarop. Hoewel de persoonlijke situatie van appellant onduidelijk was en is, was en is het niet onduidelijk dat het niet verantwoord is appellant als groepsleerkracht in te zetten. In die situatie was de opgelegde schorsing in het belang van de school en het onderwijs noodzakelijk.

4. De beoordeling

4.1. In geschil is de vraag of verweerster appellant per 1 september 2009 voor de duur van drie maanden heeft kunnen schorsen.

4.2. Tussen partijen is niet in geschil dat appellant zich op 9 juni 2009 ziek heeft gemeld. Uit de overgelegde stukken, waaronder de door de bedrijfsarts ingevulde probleemanalyse van 11 augustus 2009 en de door appellant overgelegde brief van de bedrijfsarts, blijkt dat de bedrijfsarts heeft geconstateerd dat appellant ongeschikt is voor zijn eigen werk als groepsleerkracht, doch dat hij geschikt is voor passend werk. Niet gebleken is dat appellant sedertdien beter is gemeld. Gezien de waarnemingen van de bedrijfsarts, is de Commissie van Beroep van oordeel dat appellant ten tijde van het nemen van het bestreden besluit ongeschikt was ten gevolge van ziekte als bedoeld in artikel 7:629 van het Burgerlijk Wetboek.

4.3. Nu appellant ten tijde van het nemen van het bestreden besluit zijn arbeid niet kon verrichten, bestond er voor verweerster naar het oordeel van de Commissie van Beroep geen gegronde reden om appellant bij wijze van ordemaatregel voor de duur van drie maanden te schorsen. Daar komt bij dat appellant te kennen heeft gegeven dat hij zich niet in staat acht zijn eigen werk te hervatten, zodat verweerster niet behoefde te vrezen voor zijn onverwachte aanwezigheid op school.

4.4. Gelet op het voorgaande zal de Commissie van Beroep het door appellant tegen het op 1 september 2009 ontvangen schorsingsbesluit ingestelde beroep gegrond verklaren.

5 . De beslissing

De Commissie van Beroep:

- verklaart het beroep tegen het schorsingsbesluit van de Stichting * dat appellant op 1 september 2009 heeft ontvangen, gegrond.

Deze beslissing is gegeven door mr. C. de Groot, voorzitter, mrs. A.J.M. Breedveld- van Beeck Calkoen, J. Donner, A. Postma en W.A. Zwijnenburg, leden; de beslissing is getekend door de voorzitter en de griffier, mr. L.F.A. Bos.

De Commissie van Beroep voor het Protestants- Christelijk Basis-, Speciaal- en Voortgezet Speciaal Onderwijs

Uitspraak 2009.31

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van:

* appellante,
gemachtigde: drs. J.J.G.M. Verheugen,

tegen

de Stichting * te*, verweerster,
gemachtigde: mr. J.A. Keijser.

1. De procedure

1.1. Appellante heeft bij beroepschriften d.d. 25 september 2009, 25 oktober 2009 en 11 december 2009, met bijlagen, beroep ingesteld tegen schorsingsbesluiten van de Stichting . Namens het bestuur van de Stichting * verweerschriften d.d. 26 oktober 2009, 11 november 2009 en 6 januari 2010, met bijlagen, ingediend. Bij brief van 25 januari 2010 heeft appellante een nota naar aanleiding van de verweerschriften ingediend.

1.2. Het beroep is ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 10 februari 2010 behandeld. Hierbij zijn verschenen: appellante met haar gemachtigde, de gemachtigde van verweerster, alsmede mevrouw H., personeelsconsulente bij verweerster (hierna: de personeelsconsulente). Zowel appellante als verweerster hebben pleitaantekeningen voorgedragen.

1.3. Na de zitting heeft de Commissie van Beroep de volgende stukken ontvangen:

- de brief d.d. 11 februari 2010 van de zijde van verweerster;
- de brief d.d. 12 februari 2010 van de zijde van appellante.

Nu partijen tegen het indienen van deze stukken geen bezwaar hebben en de Commissie van Beroep, gelet op de inhoud, evenmin bezwaar heeft, zal de Commissie van Beroep kennis nemen van deze stukken.

2. De feiten

2.1. Appellante, geboren op 7 november 1982, is sinds 1 augustus 2007 als lerares in vaste dienst bij de Stichting . Zij is sindsdien 3 dagen per week (werktijdfactor 0,6) werkzaam op 'De *, een van de Stichting uitgaande school voor praktijk onderwijs te *.

2.2. Tijdens het schooljaar 2008/2009 heeft appellante verweerster verzocht om per 1 januari 2010 één dag per week onbetaald verlof op te kunnen nemen om meer tijd aan haar studie te kunnen besteden. Verweerster heeft dit verzoek gehonoreerd.

2.3. In een gesprek met appellante op 28 augustus 2009 heeft mevrouw B., waarnemend directeur en directielid van 'De * (hierna: de waarnemend directeur) aan appellante voorgesteld dat zij in het schooljaar 2009/2010:

- 1 dag per week zou blijven werken op 'De * (½ dag crea op maandag en ½ dag ondersteuning deskundigenteam);
- 2 dagen zou gaan werken als intern begeleider (IB) op 'De **, een school in ** (woensdag en vrijdag);
- na de kerstvakantie 2 dagen IB taken zou gaan verrichten (maandag en woensdag).

2.4. Op 30 augustus 2008 heeft appellante per e-mail aan de waarnemend directeur laten weten dat zij niet op het op 28 augustus 2009 gedane voorstel wenst in te gaan.

2.5. Op 2 september 2009 heeft er een gesprek plaatsgevonden tussen de waarnemend directeur, de personeelsconsulente en appellante. In dit gesprek is aan de orde gekomen dat bij het opstellen van het lesrooster voor het schooljaar 2009/2010 van 'De * het invullen van de lessen van appellante onmogelijk is gebleken. Binnen de Stichting * is naar een oplossing gezocht, welke inhoudt dat appellante IB taken zal gaan verrichten op 'De ** conform het voorstel op 28 augustus 2009. Op 4 en 7 september 2009 hebben er vervolggesprekken plaatsgevonden. Verweerster heeft laten weten dat er geen andere oplossingen zijn en dat appellante op woensdag 9 september 2009 zal starten op 'De **. Tijdens het gesprek van 4 september 2009 heeft appellante te kennen gegeven hiermee niet akkoord te gaan, hetgeen zij heeft herhaald in haar e-mailbericht van 7 september 2009.

2.6. Op 9 september 2009 is appellante niet verschenen op 'De **, maar is zij aan het werk gegaan op 'De *. Op diezelfde dag heeft er een gesprek plaatsgevonden tussen de waarnemend directeur, de personeelsconsulente en appellante, waarbij aan appellante is meegedeeld dat zij als weigering voor een werkopdracht per direct voor tenminste vier weken is geschorst.

2.7. Bij brief van 14 september 2009 heeft de algemeen directeur van de Stichting * aan appellante laten weten dat de waarnemend directeur van 'De * appellante voor de duur van maximaal vier weken als ordemaatregel heeft geschorst, omdat appellantes aanwezigheid binnen de school veel onduidelijkheid en onrust gaf, waaraan tevens een ontzegging van de toegang tot de school is verbonden.

2.8. Bij brieven van 6 oktober 2009 heeft verweerster de schorsing met vier weken verlengd, waarbij tevens het voornemen tot een nieuwe schorsing is geuit.

2.9. Appellante heeft vervolgens ontslag genomen per 1 januari 2010.

2.10. Bij brief van 6 november 2009 is appellante voor de resterende duur van haar dienstverband bij wijze van ordemaatregel geschorst wegens het belang van de instelling als bedoeld in artikel 9.a.6 lid 2 sub f van de CAO-VO.

3. Standpunten van partijen

3.1. Appellante stelt, samengevat weergegeven, dat het niet-uitvoeren van de opgedragen werkzaamheden en derhalve het niet aanwezig zijn op basisschool 'De ** op 9 september 2009 haar niet aangerekend kan worden. Daartoe voert zij onder meer aan dat verweerster haar ten onrechte werk heeft opgedragen dat niet behoort tot het overeengekomen werk, werk dat bovendien niet onder de jurisdictie van verweerster valt. Verweerster heeft geen acht geslagen op de door appellante geuite bezwaren en belangen. Appellante betwist voorts dat er op 9 september 2009 sprake is geweest van een ordeverstoring die de schorsing en de verlenging daarvan zou kunnen rechtvaardigen. Er hebben zich volgens appellante geen feiten voorgedaan die een grond zouden kunnen opleveren voor de opgelegde schorsingen. Appellante stelt voorts dat de bestreden besluiten niet door het daartoe bevoegde gezag zijn genomen en dat verweerster verder de van toepassing zijnde procedureregels niet in acht heeft genomen.

3.2. Verweerster heeft onder meer het volgende naar voren gebracht. Nadat met appellante een invulling van haar takenpakket was overeengekomen waarin zij gedeeltelijk buiten 'De* werkzaamheden zou gaan verrichten, heeft appellante die instemming ingetrokken. Appellante is vervolgens tegen de opdracht van verweerster in op 9 september 2009 op 'De * verschenen. Appellantes opstelling werd als een frontale aanval op de positie en het gezag van de directeur opgevat. Geconstateerd is voorts dat de handelwijze van appellante tot onrust en onduidelijkheid leidde, nu ook het team van 'De * op de hoogte was van de afspraken met appellante. De schorsing was het gevolg van een escalerend conflict. In de gegeven situatie kon verweerster niet anders dan appellante schorsen. Voor zover de mondelinge schorsing op 9 september 2009 onbevoegd zou zijn gegeven, is deze door middel van het schrijven van de algemeen directeur van 14 september 2009 aangepast, verbeterd en bekrachtigd. Daarbij is de schorsing uitdrukkelijk uit de sfeer van de disciplinaire maatregel gehaald en als ordemaatregel bevestigd. Met het besluit van 14 september 2009 zijn de door appellante genoemde formele gebreken aan de mondelinge schorsing van 9 september 2009 hersteld. Volgens verweerster is appellante overleg om tot een bevredigende oplossing te komen nadien uit de weg gegaan. In afwachting van een redelijke oplossing, was verweerster dan ook genoodzaakt om de schorsing bij besluit van 6 oktober 2009 te verlengen. Ten slotte is appellante bij besluit van 6 november 2009 voor de resterende duur van haar dienstverband in het belang van de instelling geschorst.

4. De beoordeling

4.1. In geschil is de vraag of verweerster appellante per 9 september 2009 heeft kunnen schorsen.

4.2. De Commissie van Beroep overweegt dat de waarnemend directeur van 'De * in een gesprek met appellante op 28 augustus 2009 een voorstel over de invulling van haar werkzaamheden heeft gedaan, waarmee appellante tijdens dat gesprek akkoord is gegaan. Naar het oordeel van de Commissie van Beroep heeft appellante in redelijkheid op haar mondelinge instemming kunnen terugkomen, nu het voorstel betrekking had op haar takenpakket en appellante geen redelijke bedenktijd is gegund. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat appellante reeds op 30 augustus 2009 heeft aangegeven zich niet (langer) te kunnen vinden in het voorstel. Daar komt bij dat uit het gespreksverslag

niet blijkt dat in voormeld gesprek aan appellante kenbaar is gemaakt dat het voorstel werd gedaan omdat het invullen van de lesuren van appellante onmogelijk bleek.

4.3. Nu appellante in redelijkheid heeft kunnen terugkomen op de door haar gedane instemming met het voorstel, ziet de Commissie van Beroep zich voor de vraag gesteld of verweerster appellante niettemin werkzaamheden als intern begeleider op 'De ** heeft kunnen opdragen. Vaststaat dat appellante een aanstelling heeft als lerares en niet als intern begeleider. Appellante heeft aangevoerd dat zij niet beschikt over de benodigde competenties voor de functie van intern begeleider. In dit verband heeft zij erop gewezen dat zij slechts aan twee van de zeven competenties voldoet die zijn ontwikkeld ter zake de beroepsstandaard van de Landelijke Beroepsgroep voor intern Begeleiders (LBiB). In het licht van de gemotiveerde betwisting van appellante, heeft verweerster onvoldoende aannemelijk gemaakt dat appellante wel gekwalificeerd is voor de functie van intern begeleider. Daargelaten of 'De ** of het personeelsbeleid van die school onder het bevoegd gezag van verweerster valt, heeft verweerster in redelijkheid niet van appellante kunnen vergen IB taken te aanvaarden, ook al leverde de invulling van de lesuren van appellante moeilijkheden op. Daarbij wordt opgemerkt dat verweerster heeft ingestemd met de door appellante verzochte vermindering van de werktijdfactor. Naar het oordeel van de Commissie van Beroep kan het appellante derhalve niet worden verweten dat zij op 9 september 2009 op 'De * is verschenen en geen gehoor heeft gegeven aan de opdracht om per die datum werkzaamheden op 'De ** te gaan verrichten. Reeds gelet op het voorgaande bestond er geen grond om appellante per 9 september 2009 te schorsen wegens werkweigering dan wel bij wijze van ordemaatregel.

4.4. Ten aanzien van de procedureregels merkt de Commissie van Beroep nog het volgende op. Hoewel in het besluit van 14 september 2009 staat vermeld dat appellante in de gelegenheid is gesteld haar zienswijze omtrent de schorsing naar voren te brengen, is de schorsing op 9 september 2009 mondeling aangezegd en blijkt uit het gespreksverslag van 9 september 2009 niet dat appellante in de gelegenheid is gesteld haar zienswijze op de voorgenomen schorsing naar voren te brengen. Daar komt bij dat verweerster de grondslag van de op 9 september 2009 mondeling aangezegde schorsing bij de bevestiging van 14 september 2009 heeft verbeterd en aangepast. Naar het oordeel van de Commissie van Beroep is appellante derhalve onvoldoende in de gelegenheid gesteld haar mening omtrent de schorsing kenbaar te maken.

4.5. Gelet op het voorgaande zal de Commissie van Beroep het door appellante tegen het eerste schorsingsbesluit ingestelde beroep gegrond worden verklaard. Nu de verlengingsschorsing van 6 oktober 2009 en de daarop volgende schorsing van 6 november 2009 op de eerste schorsing en de redenen van het opleggen daarvan voortbouwen, zal de Commissie van Beroep de daartegen door appellante ingediende beroepen evenzeer gegrond verklaren. De overige beroepsgronden kunnen onbesproken blijven.

5 . De beslissing

De Commissie van Beroep:

- verklaart de beroepen tegen de besluiten van 14 september 2009, 6 oktober 2009 en 6 november 2009 van het bestuur van de Stichting * gegrond.

Deze beslissing is gegeven door mr. C. de Groot, voorzitter, mrs. A.J.M. Breedveld- van Beeck Calkoen, J. Donner, A. Postma en W.A. Zwijnenburg, leden; de beslissing is getekend door de voorzitter en de griffier, mr. L.F.A. Bos.

